

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvárh Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Fajunk hibái.

A veszély mely embert és nemzeteket leginkább fenyeget s melyet minden egyébnél nehezebb elkerülni, a saját jellemében gyökerező hibákban rejlik.

A magyart sok kitünő és nemes tulajdonsággal aldotta meg az ég. Nemes önérzete, forró hazaszeretete, nagylelkűsége, bátorsága és a szenvedésben méltóságos kitartása mind megannyi jellemvonás, mely a magyarnak megszerezte és biztosította minden művelt európai nemzet tiszteletét és rokonszenvét.

De ne szégyeljük, kivált magunk között bevallani, hogy ezen jó tulajdonságok mindegyike mellett, mint a fény mellett az árny, ott van egy-egy fogyatkozás vagy hiba.

Önérzete nemeslelkűvé teszi a magyart s nem engedi soha olyat tenni, mi a büszke magyar névre gáncsot vethetne: ámde vajmi gyakran fajul át

e nemes tulajdonság hetykeséggé, a veszély gondatlan kicsinylésévé!

Hazaszeretete legszebb disze a magyarnak és nincs nemzet, mely oly hamar lelkesülne mindazért, a mi a haza szent érdekeivel összefügg: de fájdalom! nincs nemzet, mely oly kevéssé különböztetné meg azokat, kik a hazaszeretetet csak szájukon hordják, azoktól, kik azt csak szívükben viselik és szó nélkül tettekben tanúsítják. Nem láttuk-e már többször, hogy oly emberek, kikre később a legnagyobb bűnök bizonyultak, meg tudták szerezni egész testületek bizalmát, csak azért, mert mindig a dicső magyar hazát hordozták, viselték ajkukon? Tetteikben azonban a hazaszeretet szép erényét legkevésbé se csodálhattuk.

Mily szép jellemvonása népünknek a bátorság! És mégis mily könnyen változik azzá, a mi egyáltalán nem disze az igazi férfunak: t. i. szükség nélküli legénykedéssé! Hogy bátor a legény, az szép és jó: mert akkor nem egyhamar meri valaki bántani

akár szóval akár tettel! és ha van veszély, tud magán segíteni: de hány-szor látjuk a magyar legényt mutatni bátorságát ott, hol nincs rá szükség? Hány-szor kiáltja: „Ki a legény a csárdában?“, hogy mutassa erejét ott, hol senki sem akarja bántani? A legutóbbi események is sajnálatra méltó igazolását adták annak, hogy a hamisul felfogott bátorság mily véres összekoczanásokra vezetett.

S hogy a bűnlajstrom végére érjünk: ott van a szenvedésben mutatott összetartásunk mellett az egyenetlenség, mely azonnal mutatkozik, mi-helyt kissé jobban megy dolgunk.

Szerencsére, e hibák mellett mégis túlsúlyban vannak fajunk erényei, melyek arra a biztos reményre jogosítanak, hogy ezer éven át tapasztalt életképessége csorbitatlanul megmaradt.

A hevülékenységet mindig legyőzte még a hazáért való igaz és őszinte lelkesedésből fakadó józan érvek hatalma. Sőt épp ezt a hevülékenységet,

Amit a holnap hoz.

(Folytatás.)

A belépő hosszú sűrű fehér haja hátra omlott, apró kék szeme aranyfoglalatu szemüvegen pislogott felém, ajkán a művelt ember nyájas mosolya.

— Kérdezni fog uram, — szól választékos angol nyelven, — miért éppen önnél kötöttem ki? Önt az én elhalt mesterem és pártfogóm, a nagy Cornelius Donders, sokat emlegette előttem, mivel hogy ismerte szándékomat: Magyarországon terjeszteni találmányaimat és fölfedezéseimet. Immunis talajra, szűz országra van szükségem ezek terjesztése végett, mielőtt az Edison-Röntgen-Currie-Részvény-Társaság az ő szerencsétlen inventióikkal elárasztja. Ime uram: a németalföldi orsz. statisztikai hivatal legújabb kimutatása, melynek egyik adata szerint a most lefolyt 1903-ik évben csak a telefon-intézmény magában Amsterdamban, Hágában és Utrechtben 426 örültet szolgáltatott a különféle ideg-gyógyintézetekbe.

— Foglaljon helyet, uram. Örömmel állok szolgálatára. (E. m. a f.!)

Az én látogatóm rejtelmesen mosolygott. Nyilván a psychographionjával kiolvastá belőlem, hogy voltaképen milyen érzelmekkel viseltetem irányában. De hát business is business, és így folytatá:

— Lásza uram, a világ már a tönk szélére jutott. Minden harmadik ember az Ibsen és Lombroso örökével van megterhelve. — Megoldatlan euignákban keresi az igazságot. Turkál a sötétségben s elnevezi az egyetlen világosságnak; hónaljig vájkál a bűzben s ezt vallja a valóság kisugárzatának. Gyanus előtte a józanság s beszél az egészség járványáról. Én ennek a nyavalyás nemzedéknek a meggyógyítására törekszem. Azt akarom, hogy jószagúnak ismerje a rózsát, édesnek a dalt, szomorunak a halált s boldogítónak az élet aranyos derűjét. Hogy ne a köszén moslékjából érezze ki a rezeda illatát, ne a szétmarczangolt hangnemek közt elvérző, vonagló töredékekben ismerjen rá a melódiára, ne az oda suhintott festékgubancokban a színnek és vonalnak örök szépségeit, és ne a feltámasztott halotthan keresse az életét.

— És milyen eszközei vannak e végre? — kérdezem.

— Hiszen ez az éppem uram, amiről szólni akarok . . . S óvatosan körültekintve, suttogvást folytatá: Az én találmányaim kiterjednek minden életkorra s az emberiség minden osztályára. Vallás, tudomány, költészet, művészet, politika, társadalom, szóval az életnek minden megnyilatkozása, az emberi elmének minden szerzeménye más-más mederbe terelődik. Erkölc, hajlam, szokás mind új irányt vált.

— Példákat, uram, példákat: — kiáltám szorongva.

— J'y szus, monsieur. Tehát: vallja meg, uram, hogy megunta a mai utazásnak módját. Egyelőre a szárazföldi utazásról szölok. Agyát ugy-e bár megrengetik a vasuti kocsik lökései; utálja a kénzagu füstnek betolakodását minden résen; ne tagadja, hogy a táviró-rudak porcellán gombjai között kifeszített vas-fonalak föl- s aláhullámsza megszédíti agyát, s hogy az állomások lázasan csilingelő jelzői ránczigálják az idegszálaikat. A bicikli gyerek-sportját mellőzve, az automobil ádáz rohanásait csak nem tekint elvezetnek? Az én találmányom uram, végét veti ezekneknek a borzalmaknak. Uram, képzeljen egy járművet, amely elé e célra

a könnyen fellobbanó szenvedélyességet nem volna helyes föltétlenül kárhoztatni, mert a sovinizmus nem egy szép, hasznos eredményt szült, ha nem is lehet tagadni, hogy gyakran helytelen irányt követett.

A mikor a magyar fajban az egyértetés, a kölcsönös bizalom, a mások, akár velünk egy nézetben, akár eltérő nézetben levők, erényeinek elismerése és tisztelete kiszoríthatatlan tért hódít magának: oly erkölcsi ereje van, minő párját ritkítja más népek soraiban.

Azért szent kötelessége minden magyarnak, a ki hazáját szereti, hogy a vélemények és nézetek összeegyeztetésével hozzájáruljon a kölcsönös megértés, az egyértelműség megteremtéséhez és fentartásához.

A csatornázás az első, azután a vízvezeték.

Érdekesnek tartjuk az alábbi cikket egész terjedelmében a „Somogyi hírlap“tól átvenni. Mert az abban leírt állapotok teljesen rá illenek városunkra, csak Kaposvár helyett Szigetvárt kellene a cikkbe írni. Más-különbön a feje tetejére állított állapot ugy-látszik ott is, itt is egy.

A cikk a következő:

A műegyetemen, amikor a vízvezeték építkezésekről szóló tananyagot előadja a tanár, így kezdi előadását:

— Vízvezeték csatornázás nélkül el sem képzelhető!

És mi történik Kaposváron? Inmár el is határozták, hogy fél millió koronát bevezetik a vízvezeték, a csatornázásra pedig nem gondol senki. Afféle városi strucz politikát követünk. A csatornázási költségek előtt bedugjuk fejünket a homokba s így kapálózunk a vízvezeték csapja után, azzal

idomított egy, két, vagy négy ló van fogva. Nevezük el ezt a járművet csészának vagy hintónak. A rossz időjárás ellen van neki födele. Tiszta időben az ernyője lebocsátható s ön ott megveti magát a hintó szögletében, míg a jólnevelt állatok szapora ügetésben haladnak, élvezi a messze kéklő hegyet, a csörgedező patak mentén virágzó mezőt, a sűrű erdőt, a fénytő eget és felhőinek játékát s szívja a fűszeres levegőt. Az utba ejtett fogadóban, míg a hű állatokat megabrákolják, ön is kedvére megebedel s folytatja a vidám utazást akkor, amidőn tesszik. Semmi második, semmi harmadik e-egyetés, semmi zaklató fütty. Semmi kihajlási tilalom, semmi kártérítési intézés, sem vészjelző.

— Gyönyörű! — mondám lelkesedve. — Ideális utazás! De hiszen ez utopia!

Mynkeer Luciann Faustus Lübbert Van de Brogh tagadólag rázta a fejét.

— Nem oly kivihetetlen, mint gondolja. Engedje, hogy második találmányomról szóljak. A haladás — már mint az, amit a mult század végének hívalgó fiai annak szerettek nevezni — s a velejáró új foglalkozások és mesterségek csak a betegségek

pedig nem törődünk, hogy a piszkos víz hová fog folyni.

Drága pénzen készítjük most el a vízvezeték földmunkálatait, s ha majd egy pár év múlva belátjuk, hogy csatornázás nélkül még sem élhetünk, mert a felhígított kloaka kolerát hoz a városra, akkor ugyanezeket a földmunkálatokat más pénzért, ugyanannyiért mint most, újra megcsinálhatjuk a csatornázáshoz.

Igaz van annak a műegyetemi tanárnak:

— Vízvezeték csatornázás nélkül el sem képzelhető!

És mi mégis készítjük a vízvezeték csatorna nélkül.

Miért nem csinálunk mindjárt csatornákat is?

Egyszerű a felelet: *arra nincs pénz.* Nagyon helyes a válasz. De miért csinálunk vízvezeték? *Mert, arra van pénz? Arra van pénz, hogy balekok legyünk,* mert vízvezeték csatorna nélkül — *balek alkotás.*

Még nem késő, gondolják meg a városi urak és a vízvezeték felállítását halasszák el akkorra, ha majd a csatornázásra is lesz pénz.

A mi vétőnkra még majd emlékeztetni fogjuk azokat a városi képviselőket, akik csatornázás nélkül szavazták meg a kaposvári vízvezeték.

Ehhez bővebb commentárt fűzni, azt hisszük felesleges. És ezek után mi is azt kérjük a t. városatyáktól, hogy az artézi kut fölött a fa-Eiffel torony még eddig áll fenn? S kell-e vízvezeték, még akkor is ha nem lehetséges? ???!!! Csak nem kell okoskodni.

Erre a tárgyra különben még bővebben visszatérünk. Még Szigetváron talán nem késő. (Szerk.)

H I R E K.

Felkérjük mindazon t. előfizetőinket kiknek előfizetése lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadást szenvedjen.

számát szaporították. Szembaj is huszszal van több, mint volt a mult század elején. Az órás, a könyvkötő speciális szembaja mellé most a mindnyájunk szembaja sorakozik. Ezt a kegyetlen világító szerek sokasága, főképen annak a Bremer-lámpának brutális fénye okozza. A petróleum, bűzét bagyján, robbanós és erősen ránk füt. A gázlámpának göpesős vonaglása idejekorán vénti meg a szemet, a teke mediumait már a gyermeknél zavarja meg. Ezt az állapotot növeli az apró betű, melylyel az újabb könyv és lap tele van hintve. S egyszerre, uram: tornyon, utczasarkon, előttünk, felettünk, alattunk és körülöttünk susterregve gyűl ki a villamos tüzek szemfényvesztő tündöklése. Éjjel is sötét üveggel az orrunkon botorkálunk már dolgaink után. Ezek a fénykülönbözetek köre fordítva, megrendítenék egy jeges medvének is az egészségét.

— Nos uram? Nos, nos, nos? — sürgetém a professzor urat. És mi következik mindebből?

— Mi egyéb, mint az, hogy más világító testről gondoskodunk. Van egy növény, a brassica napud oleifeva — Magyarországon repeze néven fordul elő — melyet ere-

— A „Somogymegyei Gazdasági Egyesület“ folyó évi augusztus hó 1-én d. u. 3 órakor, Kaposvárott, a vármegyeház kistermében közgyűlést tart, melyet az egyesület választmányának f. július 31-én d. u. fel 5 órakor, ugyanott tartandó ülése előz meg.

— **Kinevezés.** A „Délvasut-társaság“ baresi állomására *Üveges* Dezsőt nevezte ki állomásfőnöknek.

— **Harmincz éves találkozó.** Lélekemelő szép ünnepély folyt le a mult esztőtörtökön Almádiban. Az 1874. évben Veszprémben VI-ik gymnasiumot végzett ifjak adtak egymásnak találkát 30 év után. A mostani találka már a harmadik 1874 óta. Minden tiz évben összejöttek a hajdani iskolatársak akik együtt faragták a veszprémi iskola padjait. A 30 éves találkát dr. *Óvári* Ferencze orsz. gyűl. képviselő és társai hívták össze. A találkán részt vett Szigetvárról, *Verbőczy* Janos kórházi gondnok is a nejevel. Összesen 25-en voltak az iskola társak, azonkívül többen a családokat is magukkal vitték. Csütörtökön d. e. az almádi kápolnában ünnepélyes Te-Deum volt, melyet dr. *Békffy* Remig egyetemi tanár, cisztercita áldozár celebrált. A mise után a vendégek levonultak a kies Balaton partra. Déli 2 órakor a „Hattyu“ vendéglőben pompás lakoma várta az iskolatársakat, melyen számos felkösztöt mondtak. A vidám lakoma a késő délutáni órákban ért véget. Az iskola társaknak a találkozó szép napja még sokáig élénk emlékekben él.

— **Életmentés.** Mint Barcsról írják, *Molnár* József fülöbázi főnök egy kis fiu életét, ki a csónakból a vízbe esett, saját életmentésével kimentett a hullánokból.

— **A kofák megrendszabályozása.** Lapunk multkori számában emlékeztünk meg azon mizerábilis állapotokról melyek a kofák kizsákmányolása folytán piacunkon uralkodnak. Most pedig örömmel értesülünk arról, hogy az előljárásság is belátta, hogy igazunk van és ezen türethetetlen helyzeten változtatni kell, eunélfogva a hetivásárokon való elővásárlás tárgyában alkotandó szabályrendelet iránt az eljárást folyamatba tették.

deti hivatásától elterelve, istenverte gépek olajozására fordítanak. Voltaképeni rendeltetése pedig az, hogy világítson. Fénye nyugodt, egyenletes és soha még szét nem vetette a tartóját. E találmányom, megvagyok fölöle győződve, rövid időn megfogja hódítani az egész művelt világot. Gyerünk tovább! Hány-szor tapasztalja boszusan uraságod, hogy a vízvezeték csöve vagy eldugult, vagy megrepedt. Hol víz nélkül szűkölködünk, hol zápor szakad a fürdő szobájába. Am hasztalan küld el a tüzoltókért, mert azok csak tüzet tudnak oltani, de vizet nem.

— S mit ajánlana ennek a helyébe? — dadogám.

Még kérdezheti? — felel a professzor ur, — Én idézzem vissza emlékébe a hajdani való dunavizet? Ezek az en találmányaim voltaképen annyiban hasonlítanak a puskaporhoz, hogy ezt is másodszer kellett kitalálni. Az önök emberséges tótja újból a hátára emeli az ő diadalmas puttonyát — it' s all.

— Ah! Elvagyok bájolva, — mondám megrökönyödve. Hiszen nekem örült látogatóm van, Berohantam a telefonhoz s felriogattam a közkórházak nappalosait, hogy

— **Nagy kort ért.** Kohn Dávidné szül. *Hönigsberg* Marie, néhai dr. Hoffmann Jakab volt szigetvári orvos anyósa f. hó 19-én százhárom éves korában meghalt.

— **Megkerült aranyóra.** Kissé furcsa eset történt. *Németh* Zoltán helybeli adólist nevének aranyóráját láncostul és egy gyöngy nyakláncot *Kohn* (Kovács) Sándor házaló ellopta, kit Pécsen többrendbeli betörés és lopásért a rendőrség letartóztatott. Ekkor kitűnt hogy a lopott tárgyak közül többet becsapott a zálogházba, míg az arany órát egy rendőri felügyelet alatt álló bukott leányának adta ajándékba. Az óra jogos tulajdonosát itt Szigetváron keresték is a csendőrök, de *Némethék* nem tudták, hogy az óra hiányzik, hanem csak hallomás után jöttek rá — és rémülve tapasztalták, hogy az értékes tárgyak nincsenek, — de szerencsére még is megkerültek.

— **Adófizetés.** A kir. pénzügyigazgató jelenté, hogy a múlt hóban a (vármegyénkben) az összes adóhivataloknál 164.789 kor. 73 fillér egyenes adó fizettetett be, tehát 11.659 kor. 33 fillérrel több mint a múlt év eme hónapjában.

— **Vasutasok mulatsága Darányban.** A máv. pécsi Altiszti Olvasókör saját alapja javára 1904. évi július hó 31-én kedvezőtlen időjárás esetén f. é. augusztus 7-én a cs. és kir. 52. gyalogezred teljes zenekara közreműködésével a darányi pályaudvar melletti fenyvesben Nyári Mulatságot rendez. E célra rendezett külön személyvonat Pécsről Darányig és vissza a t. cz. közönségnek díjmentesen áll rendelkezésére. Indulás: Pécsről 6 óra 57 perckor reggel, vissza Darányból 8 óra 55 perckor este. Részvételi díj személyenkint 1 korona. 10 éven aluli gyermekek díjmentesek. Részvételi jegyek kaphatók: a Máv. pécsi altiszti körben és az állomás összes altiszteinél. Jó ételek és italokról gondoskodva van.

— **Tűzrendőri vizsgálat.** E roppant nagy szárazságban, igen helyes intézkedést léptetett életbe az előjáróság, azáltal, hogy bi-

zottságot küld ki naponta, mely a tűzrendőri vizsgálatokat szigorúan fogantositja és ahol tűzveszélyes állapot van, — annak megszüntetése iránt azonnal intézkednek.

— **Az állami elemi iskoláról.** A vallás és közoktatásügyi miniszter, a város kérésére megengedte, hogy a létesítendő áll. elemi iskola 8 tanterem helyett tízre építtessék fel. Minthogy azonban 9 és 10-ik tanterem beállítására fedezet nincs, ezen tantereket a miniszter csak a jövő évi költségvetése terhére veheti fel. A tanfelügyelő pedig felhívta az előjáróságot, hogy miután az iskola ez év szeptember elsejére előreláthatólag elnem készülhet, ennél fogva az iskola ideiglenes elhelyezéséről gondoskodjanak. Mint tudjuk változás nem lesz, míg az új épület el nem készül, hanem az előadások a régi iskolában folynak tovább. A képviselő testület által elfogadott terv és költségvetés jóváhagyás végett, már fel van terjesztve a miniszterhez.

— **Megugrott tolvaj.** Csütörtökön az éjjeli órákban Balogh József városbíró házában tolvaj jár, ki az ott lakó Molnár Jenő kir. j. albiró pinczéjébe behatolt, hol a tejfelt és turót megette és egy üveg finom bort vitt magával. Ezután át ment a szomszédban lakó özv. *Tanhoffer* Józsefné padlására hol egy kézi bőröndbe több női ruháneműt rakott. Azonban a lopott holmit nem vihette magával, mert *Tanhoffer* felébredt s az ablakon át rá szolt a tolvajra, hogy ki az és mit akar? Erre még vissza is felelt, hogy Én vagyok! — s utazva el magad keresztül ugrott a kerítésen és eltűnt az Igmándy utcái éjjeli homályban.

— **Feltört jégverem.** Nem hüselni, hanem lopni akartak pénteken este azok, kik feltörték *Udvar* József helybeli mészáros jégvermét. De keserűen csalódtak, — mert egy falat húst sem találtak benne. És ezek után bizony bosszankodva mondhatják, hogy daczára a drága husnak, mégis hig lett a leve.

siessenek segítségemre. Hogy beléptem, vendégem mosolygott.

Találmányaim közül még csak kettőt ismer, uram.

— Oh, — vágta elejébe, — beérem egyelőre ezekkel!

— Hát még a többi! — folytatá nekimelegedve. — Az én társadalmi reform-eszmém! Ezzel igazán nagyra vagyok. Tisza István gróf m. kir. miniszterelnök jár ő exja előtt már ott is fekszik. Nincs egyébről szó benne, mint arról, hogy az ebben az évben születendő minden új honpolgárt a magyarok dicső királya grófosítsa meg.

— De hiszen Szemere Miklós ur már egy röpiratban . . .

— Szemere ur csak amolyan közönséges nemes embereket contemplált. De én mágnás nemzetnek szeretném látni a magyart, amely eszmével — azt hiszem — magam mellé csöditem az egész . . .

— Lipótvárost, igenis.

— S a körülfekvő többi országrészt, tessék elhinni. Mert nézze uram: a demokrácia nem egyéb, mint a tömegek arisztokraciája. Ott van Amerika, a demokrata állam-csoport. S hogy éhezi a grófokat és

hercegeket. Annýira felgazdagodott már, hogy ott a koldus is négy tál ételt eszik ebédre. Az Astorok, Van der Biltek, Gouldok, Rochefellerek s mindahány. Rangjok nincs és születésük tisztára csak élettani mozzanat, a heraldikának árnya, az ösiségnek minden nyoma nélkül. Uralkodó kell nekik! A felség ragyogása! A fényes udvartartás! Mőd mellé a rang! Czim és rendjel! Az elmék teljesen kivannak készítve e célra Még egy lökés és megszületik az Amerikai Császárság, tartósabb allapon, mint a Sahara Császárság. Ekkor, uram . . .

Ebben a pillanatban — hála neked oh Edison! — megrezdül a villamos eszengettyű. Juczi kitarja az ajtót s benne megjelen két hatalmas természetű rendőr s három athleta lipótmezei legény.

— Melyik az? — kérdi a csapat vezére.

— Ez az! — mondá a professzor és rám mutatott . . .

. . . Erre persze, hogy felébredtem.

(Vége.)

Porzó.

— **Megkinozták a csendőrök.** E czim alatt a „Pécsi Napló“-ban egy hír látott napvilágot a héten, melyben *Deutsch* Fülöp pécsi házaló elpanaszolja, hogy őt Szigetvárott egy csendőr őrsvezető igazolásra szólította fel és eközben irgalmatlanul elpofozta és súlyos botütéseket mért rá. Állítólag *Deutsch* Fülöp, miután néhány ismerőse igazolta szabadon bocsájtattott, de a rendőrbiztos előbb becsület szavát vette, hogy Szigetvárról azonnal eltávozik. *Deutsch* miután Szigetvárott orvosi látteleletet nem vehetett, mert el kellett utaznia, hát Pécsen dr. *Ludvig* Ferencz t. b. tisztiorvoshoz fordult, ki súlyos sérüléseiről a látteleletet kiadta. *Deutsch* panaszt tett a pécsi szárnyparancsnokságnál, hol az őrsvezető ellen az eljárást megindították.

Mi utána jártunk a dolognak és megkérdeztük *Kovács* István csendőrőrsvezetőt, ki a neki bünül felrótt cselekményt becsület szavára valótlannak mondja, nemkülönben az egyik szemtanu *Kertész* Miksa is oda nyilatkozott, hogy *Deutsch* az őrsvezető nem bántotta. Ezt ugyan majd a vizsgálat dönti el, melyet figyelemmel kísérünk s annak idején az eredményt is közölni fogjuk.

— **Arató ünnepély.** Szép és kellemes meglepetésben részesítették, f. hó 21-én aratói *Hónig* Aladár adóján pusztai nagybérlőt, kinél a boldogult atyja elhunyt a óta ez évben dolgoztak először a polgárok. Az aratás befejeztével mintegy 80 munkás nevében remek szép buzából font koszorút, melyen fekete szallagon felirat adott, ékes rigmusok kíséretében nyújtott át az arató gazda a gyászoló ifju gazdának és törhetlen ragaszkodásukról biztosították őt. Az ifju bérlő szép szavakban köszönte meg munkásainak megemlékezését és részükre arató ünnepélyt rendezett.

— **A mulatság vége.** Ritkaság számba megy vidékünkön, hogy a népközött lefolyt mulatságokon vér nem folyik. Sajnos a szét-huzás már régi átka a magyarnak. A virtust pedig kiszoktuk mutatni, pláne ha egy kis börgöz van a fejünkben. Így történt ez Kástélyos-Dombon is, hol f. hó 17-én *Silberstein* Lajos ottani korezmáros az aratói részére mulatságot rendezett, mely alkalommal *Nagy* István drávatamási lakos, mivel nem az ő nótáját húzták a zenészek, a hegedűkről a hurt letépte. Ebből aztán olyan parázs verekedés támadt, hogy a mulatságnak azonnal vége is lön, mert *Takács* Márton domboi és még négy zalamegyei munkás társa előrántották a bicskát és Nagyot olyannyira össze szurkálták, hogy vérében fetrengett és a kapott szurások következtében legalább is egy hónapig nyomja az ágyat. Az esetről a csendőrök az ügyészséghez jelentést tettek.

— **A „Budapesti Ujságírók Egyesülete“** segély-alapja javára egy Almanach ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán személt és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku díszmű lesz. Ára 5 forint. — Megrendelések a „Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja“ kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII, Károly-körut 9. Mutatóul közöljük tárczarovatunkban Porzó (dr. *Ágai* Adolf) czikkét, melyet az Almanach számára írt.

Tarka krónika.

— A vasuti állomáson. — Biztatás. — Irodalom. —

(A Kátainál a vasuti vendéglő kerthelyiségében az egyik asztal mellett ül egy fiatalember és vacsorázik. Odajön egy idősebb ur.)

Öreg ur : Alászolgája. Szabad ez a szék itt kérem?

Fiatal ur : Szabad. Tessék!

Öreg ur : (Leül.) Pinczér! az étlapot. (Megrendeli vacsoráját, aztán odafordul a fiatal emberhez.) Ha szabad kérdeznem, uraságod honnam jön?

Fiatal ur : K-ból.

Öreg ur : Bravó! Hiszen akkor ismeri Barát Bandit?

Fiatal ur : Hogyne! Nagyon jó barátom. Egyébiránt kollegám. Még a gimnáziumba is együtt jártunk. Nagyon derék fiu.

Öreg ur : Ó igen. Derék, finom uri ember.

Fiatal ur : És még milyen szerencsés! Valóban irigylésre méltó.

Öreg ur : Ugyan ne mondja.

Fiatal ur : De mondom én.

Öreg ur : Hogy-hogy?

Fiatal ur : Még a mikor jogászokdtunk örökölt nagybátyjától néhány ezer pengőt. Joggyakornok korában megütött egy meglehetősen sorsjegy-nyereményt. Aljegyző korában olcsón vett egy házat és pár hónap múlva drágán adta el. És ha kártyázik mindig nyer...

Öreg ur : De most nagy szerencsétlenség érte szegényt...

Fiatal ur : Hogy meghalt a neje?

Öreg ur : Igen az. Nagyobb veszteség nem is érhetne volna szegényt.

Fiatal ur : Kérem ez a legnagyobb szerencse, a mely valaha érte.

Öreg ur : De hogy mondhat ilyet? Hiszen ő szerelemből nősült!

Fiatal ur : Lehet, hogy szerelem is volt a házasságban, de kérem, mikor 50 ezer forint hozomány van, akkor a szerelem igazán mellékes.

Öreg ur : Dehogy, dehogy!

Fiatal ur : Kérem, ha én egy ötven ezer forintos lányt kapnék és tudnám, hogy két hónap múlva meghal, azonnal megnősülnék.

Öreg ur : Önben kevés a pietás.

Fiatal ur : Szesziesziós idealista vagyok.

Öreg ur : Az lehet.

Kapus : Pécs felé tessék beszállani.

Fiatal ur : (Érthetetlen nevet mond a köszön.)

Öreg ur : Dávid Gábor vagyok, Barát Bandi apósa.

Ez is a vasuti vendéglőben történt.

Új ügyvéd : Végre lettem az ügyvédi vizsgát. Mennyit kinlódtam, fáradtam, mig ennyire jutottam.

Régi ügyvéd : Most aztán legalább jó ideig pihenhet; nem lesz semmi dolga.

Egy vakációs dik így szól egy kis bak-fishez:

— Ismeri Mikszáth Kálmán?

— Ah, igen az egylethől, ez az akinek a könyveit oly szépen szokták bekötöni.

Szerkesztői üzenetek:

Lantos Pécs. Miért nem irsz? Üdv.
P. Gy. N.-Lad. Kivánságának készség-gel teszünk eleget.

U L. Karlsbad. A lapot pontosan küldjük. Jó mulatást.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint. Árak a legujabb jelzés szerint 50 klgr.

ként értendők,

Szigetvár, 1904. július 22-én.

Buza uj	— K.	8 40	8 50
Rozs	—	6 —	6 20
Árpa	—	5 50	6 50
Zab	—	5 50	5 60
Tengeri	—	6 —	6 20
Bükköny	—	— —	— —
Bab	—	— —	— —

Kiadja a szerkesztőség.

1729

904 tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szigetvári kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Sandó Sára és társainak, Gyenis János elleni vagyonszerzés megszüntetése és jár. iránti ügyében a szigetvári kir. járásbíró területén lévő és Drávafokon fekvő s a drávafoki 41. sz. tjkv-ben A I. 50 hrsz. a. ingatlanra (ház 40 sz. a. udvar és kerttel) az árverést 755 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1904. évi Augusztus hó 27-ik napján d. e. II órakor Drávafok községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozok tartóznak az ingatlan becárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. tez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3383 sz. a. kelt igmn. rendeletben kijelölt ovadékképes értékpapirban a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattam.

Szigetvár 1904. évi Junius hó 6-án.

Kir. Járásbíró, mint tkvi hatóság.

Molnár
kir. albiró.

Hirdetéseket

jutányos árért vesz fel

a

kiadóhivatal.

878

I. 904.

Árverési Hirdetmény.

Magyarujfalú község képviselő testületének megbízása folytán közhirre teszem, hogy Magyarujfalú politikai község korcsmaháza összes melléképületei a hozzá tartozó belsőségekkel együtt 1904. évi augusztus hó 10-én délelőtt 10 órakor a bíróságban nyilvános árverésen 400 kor. kikiáltási ár mellett bérbeadatik. A korcsmaházzal italmérési jog jár.

Feltételek alulirotnál betekinthe-tők.

Kelt Teklafaluban 1904. évi július hó 14-én.

Fejes József

h. körjegyző.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz

Aki nagyon jó zamatu s illatu kávét kedvel, az csakis „KIRÁLY-KÁVÉ“-t vegyen, mely a legkiválóbb fajok vegyítéséből áll s még odáig nem létezett módszer szerint van pörkölv. Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéiszerő, ki egyszer megizleli, soha más kávét nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb czikk, melyből a finom zamat s illat azonnal elillan, valamint minden irt s szagot felvesz, miért is ezen kiváló kávét lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postállomásra bérmentve, utánvétellel a következő árban:

1 kgrom doboz	—	4 kor. 80 fill.
2 " "	—	9 " "
4 " "	—	17 " 20 "

Ezen különleges pörkölt kávé kivül ajánljuk a következő nyers fajokat, szinté bérmentve, utánvétellel bármely postállomásra:

1 postacsomag 5 kgr. legfin.	Cuba kor. 18. 50
1 " "	Ceylon . 12. —
1 " "	Jamaica . 11. —

BIRÓ ÉS TÁRSA
„Kávé király“-hoz
BUDAPEST, VI. ker., Teréz-körut 26.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz

Az előrehaladott idény

folytán

a raktáron levő
összes nyári czikkek

leszállított áron

kaphatók

Maradékok fél árban!

Deutsch Dávid fia

divatáruházában

Szigetvárott.

(Takarékpénztár épületben).